

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Siglufjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega upphot eða óspektir ekki eiga sér stað. Menn mega ekki þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari er átt við götur, vegi og svæði er almenningur fer um eða ætlað er til almennings afnota.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr verslana, samkomuhúsa og annars staðar þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig að sá, er fyrr kemur, fái fyrr aðgang og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á eða hafa hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttarlag, sem getur raskað allsherjarreglu, eða ónáða þá er um fara eða nálægt búa.

4. gr.

Bannað er að hafað nokkuð það að sem raskar næturro manna að óþörfu og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafað neitt það að sem veldur ónæði.

5. gr.

Á götum bæjarins eða þar sem hætta getur af stafað má ekki renna sér á sleðum eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki sem hindra umferð. Sömuleiðis er bannað að hanga aftan í bifreiðum eða öðrum farartækjum sem eru á ferð um göturnar.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum né nokkurs konar skotvopnum í þéttbýli nema á sérstökum æfingasvæðum sem lögreglustjóri samþykkir. Lögreglustjóri getur ákveðið um lengri eða skemmri tíma að engin skot skuli leyfð í Siglufirði innan línu sem hugsast dregin úr Vogarskeri í Selvíkurnef. Í þéttbýli má ekki kveikja í eldfimum efnum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði ef sérstaklega stendur á. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkjagerðar má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni má aðeins geyma þar sem lögreglustjóri ákveður eða samþykkir. Lögreglustjóri getur bannað sölu skotelda í umdæmi sínu. Hlaðin skotvopn má ekki bera á götum bæjarins eða annars staðar á almannafæri.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Ekki heldur í búningi sem misbýður velsæmi eða raskar almennri reglu. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, vera áberandi ölvaður eða með því að fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Lögreglustjóra og lögreglu er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip.

Pegar svo stendur á er hverjum skylt að svara lögreglunni afdráttarlaust er hún spyr um erindi hans og metur hún þá hvort erindi sé svo brýnt að umferðarleyfi verði veitt.

9. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum lögmætum skipunum lögreglumanna. Ef nauðsyn ber til geta lögreglumenn kafið sér til aðstoðar hvern fulltíða mann sem viðstaddur er en aðstoðarmenn eiga heimtingu á fullum bótum fyrir það tjón sem þeir þá kunna að bíða á fatnaði eða limum.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

10. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins nema þurfi til þess að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

11. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum 8 ára eða eldri heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

12. gr.

Enginn má láta fyrir berast í húsum, lóðum, í garðhliðum eða á stöðum þar sem inn er gengið í hús eða á lóðir, án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda, né fara inn í híbýli í söluerindum.

13. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það er hindrar umferð eða veldur hættu. Bannað er að leggja í íbúðarhverfum stórum vinnuvélum eða bifreiðum sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga. Þó getur bæjarstjórn í samráði við lögreglustjóra veitt undanþágu frá þessari reglu ef talið er að slíkt leiði ekki til ónæðis eða óþæginda fyrir aðra bæjarbúa. Notkun vélsleða á götum bæjarins er háð leyfi lögreglu.

14. gr.

Heimilt er bæjarstjórn að láta flytja burtu og setja á stað þann, sem hverju sinni er ætlaður brotajárni og málmúrgangi, bifreiðir sem standa án skráningarnúmera á götum bæjarins, almennum bifreiðastæðum eða á opnum svæðum. Tilkynna skal eiganda eða umráðamanni um flutninginn, ef vitað er hver hann er, og skal hann bera kostnað af flutningnum.

15. gr.

Eigi má hengja utan á hús vöruskápa, sjálfssala, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar ef það veldur óþægindum á almannafæri að dómi lögreglunnar. Leyfi byggingarnefndar þarf til að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar varanlegar auglýsingar.

16. gr.

Eigi má kasta á almannafæri né í fjörur hræjum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi eða öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt þar eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir jarðefni, gler, plast, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði, úrgangssalt eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér talið sérstaklega, sem valdið getur óheilmæmi, óþrifnaði, tálmunum eða óþrýði.

Enginn má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns eða orsaka að þetta berist inn á lóðina.

Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því að óhreinindi berist af lóð hans á lóð annars manns.

17. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á neinn hátt nema hann hafi til þess leyfi bæjaryfirvalda og samþykki lögreglustjóra enda setji hann aftur í samt lag það sem raskað var. Slík verk skulu unnin þannig að sem minnstur farartálmi sé að og sem minnstri hættu valdi og ætíð skal þess gætt að vegfarendur séu varaðir við farartálmanum með nægilega greinilegum hætti. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri aðrar þær ráðstafanir er honum þykir þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götur að nokkru eða öllu leyti meðan á verki stendur eða skipað fyrir um hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram eftir að byrjað er á því getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess sem verkið átti að framkvæma.

18. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rífið og byggt upp að nokkru leyti er eiganda eða þeim, sem sér um verkið, skylt að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar. Eigandi eða verktaki skal haga sér eftir þeim fyrirmælum sem lögreglustjóri setur til að forðast farartálma og hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur. Verkfæri og efni má ekki leggja frá sér á almannafæri nema þar sem lögreglustjóri leyfir og eigi má það liggja lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, efnisleifar og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burt þegar húsagerðin er svo langt komin að því verður við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burt þegar í stað þegar lögreglan krefst þess. Nú brennur hús eða annað mannvirki eða það er tekið burt án þess að annað sé gert í staðinn og er eiganda þá skylt að ganga svo frá hússtæðinu að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

19. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður, sem notaður er við húsasmíðar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir. Lausir stigar skulu ætíð felldir þegar ekki er verið að nota þá.

20. gr.

Nú er hús svo hrörlegt að hætt er við að það eða einhver hluti þess hrynji eða járn fjúki af þaki og veggjum, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það innan tiltekins tíma eða endurbæta það svo sem þörf gerist til að afstýra hættu.

Ennfremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess þegar steinveggur, tréveggur eða önnur girðing er komin að hruni eða falli.

21. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka né á annan hátt spilla almenningseignum né eignum einstaklinga.

22. gr.

Enginn má skemma girðingar né heldur klifra yfir þær eða upp um þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem þeir eru girtir eða ógirtir.

III. KAFLI

Um umferð á götum o. fl.

23. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara eftir umferðarlögum og reglum sem settar eru samkvæmt þeim nema þar sem annað er ákveðið.

24. gr.

Ökuhraða skal ávallt stilla í hóf svo að eigi valdi hættu eða óþægindum fyrir aðra umferð og má ökuhraði í þéttbýli aldrei vera meiri en 35 km miðað við klukkustund.

25. gr.

Þeir, sem flytja vörur um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega að flutningatæki séu þannig gerð að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað fellur af eða hrynur niður á almannafæri við flutning, fermingu eða affermingu skal sá, er flytur eða flutningnum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

26. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum ef slík umferð er álitin hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri takmarkað umferð bifreiða innan bæjar að næturlagi.

IV. KAFLI

Um alifugla, gripi og fénað.

27. gr.

Hænsni eða aðra fugla má ekki hafa nema þeir séu í afgirtu svæði eða tryggri vörslu svo að þeir geti ekki gert óskunda.

28. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað, má ekki láta ganga lausan í kaupstaðnum nema hann sé í öruggri girðingu sem lögreglan tekur gilda svo að ágangur á land eða lóðir annarra geti eigi hlotist af.

29. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í kaupstaðnum gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal handsama. Einnig mega þeir sem fyrir ágangi verða láta handsama ágangsfénað en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust.

Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun hans og fóðrun og annan kostnað sem af slíku leiðir og má selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum, verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina, eða ef ekki er vitað um eiganda innan hæfilega langs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt. Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta allt það tjón er búpeningurinn hefur valdið. Ef ætla má að sama skepnan valdi ítrekuðu tjóni á ræktunarlóðum í kaupstaðnum skal lögreglunni skylt að sjá svo um að hún verði send á afrétt á kostnað eiganda en lógað ef því verður ekki við komið eða skepnan leitar aftur til kaupstaðarins.

Jafnframt sæti eigendur eða umráðamenn ágangsfénaðar sektum ef rekja má ágang búfjárins til vanrækslu þeirra.

30. gr.

Flækingsketti, sem enginn eigandi finnst að, skulu lögreglumenn aflífa.

31. gr.

Um rekstur búpenings til afrétta, hirðingu hans og fjallskil fer eftir ákvæðum gildandi fjallskilareglugerðar eins og þau nú eru eða síðar kunna að verða.

32. gr.

Að öðru leyti en fram er tekið í samþykkt þessari skulu gilda um búfénað ákvæði sem sett verða í sérstakri reglugerð um búfjárhald í landi Siglufjarðar.

V. KAFLI

Um hundahald.

33. gr.

Hundahald er bannað í Siglufirði nema með leyfi bæjarstjórnar samkvæmt samþykkt um hundahald í Siglufirði, sbr. Stjórnartíðindi B 594/1980.

34. gr.

Við minni háttar brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal hundeigandi sæta skriflegri áminningu og greiða allan kostnað sem leiðir af brotinu. Ef um alvarleg eða ítrekuð brot er að ræða skal lögreglustjóri krefjast þess við bæjarstjórn að leyfið verði afturkallað. Bæjarstjórn er heimilt, hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi telji hún þess þörf.

VI. KAFLI

Um götuspjöld, húsnumér og uppfestar auglýsingar.

35. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefur látið eða lætur á hús til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað og endurnýja ef á þarf að halda.

36. gr.

Bæjarstjórn ákveður hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Auglýsingar um sýningar og skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda. Aðrar auglýsingar má festa upp með leyfi húsráðanda.

37. gr.

Hlutaðeigendur skulu taka niður uppfestar auglýsingar þegar þær hafa náð tilgangi sínum og hreinsa vel staðinn þar sem þær voru hafðar. Enginn má rífa niður löglega uppfestar auglýsingar eða gera þær ólæsilegar á annan hátt.

VII. KAFLI

Um samkomur, knattborðs- og leiktækjastofur og almennar skemmtanir.

38. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar, og gististaðir fyrir almenning skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Hafa skal nægilegt starfsfólk og dyragæslu eftir því er lögreglan telur nauðsynlegt til þess að halda uppi reglu og þrífalegri umgengni.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

39. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki, hlutaveltu, dansleiki, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lögreglustjóra.

40. gr.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu, heldur dansleiki og aðrar skemmtanir eða selur gistingu, er skylt að afstýra því að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans, danshúsi eða gistihúsi sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um að loftræsing og þrífnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar eða skemmtanir á þessum stöðum um stundarsakir eða fyrir fullt og allt ef ekki er bætt þegar úr ágöllum að gefinni viðvörun.

41. gr.

Unglingum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20.00 öðrum en sérstökum unglingaskemmtunum sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum danshúsa og dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds eða skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma. Hvers konar þjónusta að börn og unglinga eftir leyfilegan útivistartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess er þjónustuna veitir. Handhöfum þjónustuleyfa er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin.

42. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfið ef hann álítur ástæðu til. Unglingar undir 16 ára mega ekki koma á knattborðsstofu og er á ábyrgð knattborðsstofuhafa ef út af er brugðið.

43. gr.

Enginn má reka spilakassa eða leiktæki gegn borgun nema með leyfi bæjarstjórnar. Bæjarstjórn getur sett ákveðin skilyrði fyrir leyfisveitingu og skal tilgreina fyrir hvað langan tíma leyfið gildir hverju sinni. Aðeins má veita slíkt leyfi þeim, er reka tæki þessi í húsakynnum, sem uppfylla ákvæði í reglugerðum og samþykktum um brunavarnir og

brunamál og um heilbrigði og hollustuhætti. Börnum innan 14 ára aldurs er ekki heimill aðgangur að slíkum tækjum.

Ef leyfishafi brýtur gegn ákvæðum greinar þessarar eða þeim skilyrðum, er bæjarstjórn kann að setja, getur bæjarstjórn svipt hann leyfinu enda hafi hann ekki látið segjast við aðvörun.

44. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi bæjarstjórnar og lögreglustjóra og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem bæjarstjórn tiltekur í samræmi við gildandi reglur.

Lögreglustjóri getur veitt leyfi til einstakra sýninga.

VIII. KAFLI

Um almennf hreinlæti, þrífnað o. fl.

45. gr.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi hengja eða festa á annan hátt neitt sem óþrífnaður er af eða óþefur. Á tún eða garða, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð sem megnan óþef leggur af.

46. gr.

Bannað er að setja upp girðingar sem geta valdið vegfarendum hættu eða óþægindum, t. d. úr gaddavír eða öðrum slíkum efnum. Skyld er hús- og lóðareigendum að halda vel við girðingum umhverfis lóðir sínar og sjá um að lóðunum sé haldið hreinum og snyrtilegum.

47. gr.

Lifrabræðslu, síldarbræðslu, spikbræðslu eða verksmiðjuiðnað má ekki setja á stofn á lóð bæjarins nema þar sem heilbrigðisnefndin til vísar.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til þess að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar sem lúta að því að allur þrífnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

48. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara að hætti opinberra mála. Brot gegn samþykkt þessari varða sektum ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum.

49. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykkt þessari, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra að vanrækslan valdi tjóni. Kostnaður við þetta og kostnaður, sem leiðir af þeim ráðstöfunum er lögreglustjóri gerir til að hindra brot á samþykktinni, greiðist af brotamanninum eða úr ríkissjóði, sé brotamaður eigi fær um það.

50. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi felld lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað nr. 74 20. mars 1945, sbr. samþykkt nr. 256 8. september 1972.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 13. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 28. desember 1983.

Jón Helgason.

Ólafur W. Stefánsson.

GJALDSKRÁ

fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar.

1. Skoðunargjöld loftfara.

- 1.1 Skoðunargjöld vegna skrásetningar eða ársskoðunar loftfara miðast við skráðan hámarks-flugtaksþunga þeirra.
- 1.2 Fyrir þýrlur og flugvélar allt að 5 700 kg að þyngd greiðast kr. 0,70 fyrir hvert kg en lágmarksgjald er kr. 700.
- 1.3 Fyrir flugvélar yfir 5 700 kg að þyngd greiðast kr. 4 200, að viðbættum kr. 0,09 fyrir hvert kg.
- 1.4 Fari skoðun fram erlendis greiðast ennfreður fargjöld skoðunarmanna og dagpeningar samkvæmt kjarasamningum starfsmanna ríkisins.

2. Skírteinisgjöld flugliða.

- 2.1 Fyrir skrifleg og verkleg prófskírteini flugliða greiðast eftirfarandi prófgjöld:

	Skrifleg próf kr.	Verkleg próf kr.
Einkaflugmaður	280	280
Atvinnuflugmaður I og II	420	560
Atvinnuflugmaður III, fyrir hverja námsgrein	70	420
Blindflugsréttindi	420	560
Flugkennararéttindi	350	420
Flugumsjónarmaður	350	

- 2.2 Við endurnýjun skírteinis greiðist kr. 140.

Almenn ákvæði.

- 3.1 Gjöld fyrir verkleg prófskírteini flugliða greiðast til prófdómara. Önnur gjöld greiðast hjá gjaldkera flugmálastjórnar, Reykjavíkurflogvelli.
Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt lögum um loftferðir nr. 34 21. maí 1964 staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. janúar 1984 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 475 12. ágúst 1982 um sama efni.

Samgönguráðuneytið, 21. desember 1983.

Matthías Bjarnason.

Ragnhildur Hjaltadóttir.